

PARAULA I VIDA

«L'amor esborra una multitud de pecats» (1Pe 4,8)

En iniciar el camí quaresmal vers la Pasqua i acollint el Missatge que ens ha enviat enguany el Sant Pare Francesc, sobre el servei de la caritat fraterna, ens convé als batejats que ens reconeixem pecadors, recordar que hem de practicar la caritat a fons: «*Sobretot estimeu-vos de debò entre vosaltres, perquè l'amor esborra una multitud de pecats*» (1Pe 4,8). ¿I si ens proposem de veritat renovar la nostra caritat, viscuda, concreta i real, seguint les petjades de Crist? Ell sempre ens testimonia en l'Evangeli d'aquest primer diumenge que la vida cristiana és lluita contra el mal, que ens hem de deixar enfortir per Ell si volem vèncer les temptacions diabòliques que ens trobarem en el camí de l'amor real. I ens proposa: «*Convertiu-vos i creieu en la bona nova*» (Mc 1,15), que equival al que proclamarem en el diumenge VI de Pasqua: «*El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics*» (Jo 15,12-13). L'amor vencerà. La Creu fou l'acte d'amor més gran del Senyor, que va marcar tota la història de la humanitat. «Ell tot morint destruïa la nostra mort i ressuscitant ens ha tornat la vida», cantem en el prefaci I de Pasqua. I en aquest temps dramàtic de pandèmia es fa encara més viva l'esperança en la vida plena que ens porta Jesús Ressuscitat, vida feta de plenitud d'amor pur i etern.

Visquem una Quaresma de caritat, estimant els de prop, però tenint cura dels qui es troben en condicions de patiment, abandonament o angoixa, i semblant llavors de caritat fraterna en el món, perquè donin fruit. Des de la martriú cristiana, és fonamental tenir presents els continguts «sobre la fraternitat i l'amistat social», de l'encíclica del Papa Francesc *Fratelli tutti* (Germans tots), que invita a es-

timar-nos entre tots, més enllà del marc geogràfic i cultural propi. A l'encíclica es repensa la dimensió universal de la doctrina evangèlica sobre l'amor fratern, es reflexiona sobre un nou somni de fraternitat, tot abaixant-se pel germà i aprofundint la paràbola del Bon Samarità (Lc 10,25-37). Així mateix, el passat dia 4 de febrer va tenir lloc la Primera Jornada Internacional de la Fraternitat Humana, declarada per unanimitat a l'Assemblea General de les Nacions Unides el 21 de desembre de 2020. El Papa Francesc, amb el Gran imam Ahmad Al-Tayyeb, i el Secretari general de l'ONU, António Guterres, van llençar una crida a tota la humanitat per construir un present de pau, a través de la trobada amb l'altre. Aquesta Jornada celebrada cada any, renovarà idees i visions per al creixement de la fraternitat universal. Enmig de l'individualisme galopant en què estàvem instal·lats, la pandèmia ha ajudat a fer renéixer el desig autèntic de fraternitat i de solidaritat perdurables.

El Papa Francesc remarca que «avui la fraternitat és la nova frontera de la humanitat. La fraternitat humana, per sobre de països o de religions, és el desafiament del nostre segle. És respectant les nostres cultures i tradicions diferents, les nostres ciutadanes diferents, com es construeix la fraternitat». Perquè «o som germans, o ens destruïm», no hi ha temps per a la indiferència. La triple crisi sanitària, econòmica i ecològica que sacseja el planeta només pot superar-se treballant junts i estimant-nos. És el desafiament dels nostres temps. En el nostre camí vers la Pasqua, el més fonamental és valorar que cada persona és un rostre diferent de la mateixa humanitat que Déu estima.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Festa de la Presentació del Senyor al Temple a la Diòcesi d'Urgell

Dimarts 2 de febrer, com en les esglésies de la Diòcesi, la Catedral de Santa Maria d'Urgell, mare de les esglésies de la Diòcesi, va acollir la festa litúrgica de la Presentació de Jesús al Temple, coneguda popularment com la Candelera.

A l'Eucaristia, presidida pel Vicari general i Rector, Mn. Ignasi Navarri, hi van participar els membres de Vida Creixent de La Seu d'Urgell així com també el gremi dels treballadors del ram elèctric, del qual la Mare de Déu de la Llum n'és la patrona, amb una bona representació de l'empresa local PEUSA. Va concelebrar Mn. Evarist Vigatà i hi van acollir els seminaristes de la Diòcesi.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

En adoració

Un diumenge de febrer, en acabar totes les misses, es va donar la informació següent: «El proper dijous tindrem una nova trobada de pregària que anomenem *En adoració*, com les que venim organitzant cada quinze dies. Comença a dos quarts de nou del vespre i acaba a un quart de deu. Són quaranta-cinc minuts de pregària a Jesús Eucaristia, davant el Santíssim, que s'acompanya amb la lectura de l'Evangeli, reflexions sobre la Paraula escoltada, música i cants. Acaba amb la benedicció solemne. És una pregària adreçada especialment a joves, però oberta a tothom, perquè vol ser i és una pregària comunitària.»

El dijous tingué lloc la pregària, que començà puntualment i es desenvolupà segons la previsió. Hi abundaven els joves, però també adults i alguns matrimonis amb els fills. L'endemà, una mare escrivia a un dels organitzadors: «Com ja vàrem parlar ahir al vespre, gràcies (a qui correspongui) per la iniciativa i per l'esforç de preparar l'adoració dels dijous! Ens hi trobarem molt bé, acollits, en comunitat, també els nostres fills. Va ser una experiència vivencial de fe i va agradar moltíssim! Per a nosaltres,

com a pares, són molt importants aquests tipus d'iniciatives, que ens ajuden en l'educació cristiana dels fills, encara que actualment, massa sovint, hagin de ser virtuals. Desitgem que d'altres famílies hi donin suport i així seguir creixent a cada trobada. En la mesura de les nostres possibilitats, intentarem fer-ne difusió. Moltes gràcies!»

La pregària en adoració és una trobada de Déu i la persona. Donar culte en adoració silenciosa i respectuosa, en acció de gràcies, amb desig de lliu-

rament personal. En el pa eucarístic, Jesús segueix entre nosaltres. «Jesús li respongué: Diu l'Esclusiva: Adora el Senyor, el teu Déu, serveix-lo només a ell» (Lc 4,8). La fe ens fa captar aquesta presència seva, la presència d'Aquell que ens ha estimat i s'ha lliurat per nosaltres, la presència del seu Amor. Adorar Jesús Eucaristia, en presència real, és reconèixer-lo com a Déu en tota la seva grandesa i, alhora, reconèixer la nostra petitesa. Som criatures davant la grandesa del Creador. «A lloança i glòria de la gràcia que ens ha concedit en el seu Estimat» (Ef 1,6).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

«El amor borra una multitud de pecados» (1Pe 4,8)

Al iniciar el camino cuaresmal hacia la Pascua y acogiendo el Mensaje que nos ha enviado este año el Papa Francisco, sobre el servicio de la caridad fraterna, nos conviene a los bautizados que nos reconocemos pecadores, recordar que tenemos que practicar la caridad a fondo: «*ante todo, mantened un amor intenso entre vosotros, porque el amor borra una multitud de pecados*» (1Pe 4,8). ¿Y si nos proponemos seriamente renovar nuestra caridad, vivida, concreta y real, siguiendo las huellas de Cristo? Él siempre nos testimonia en el Evangelio de este primer domingo de Cuaresma que la vida cristiana es lucha contra el mal, que hay que dejarse fortalecer por Él, si queremos vencer las tentaciones diabólicas que nos encontraremos en el camino del amor real. Y nos propone: «*Convertíos y creed en el Evangelio*» (Mc 1,15), que equivale a lo que proclamaremos en el domingo VI de Pascua: «*Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos*» (Jn 15,12-13). El amor vencerá. La Cruz fue el acto de amor más grande del Señor, que marcó toda la historia de la humanidad. «Él muriendo destruyó nuestra muerte, y resucitando restauró nuestra vida», cantamos en el prefacio I de Pascua. Y en este tiempo dramático de pandemia se hace aún más viva la esperanza en la vida plena que nos ofrece Jesús Resucitado, vida hecha de plenitud de amor puro y eterno.

Vivamos una Cuaresma de caridad, amando a los de cerca, pero cuidando a quienes se encuentran en condiciones de sufrimiento, abandono o angustia, y sembrando semillas de caridad fraterna en el mundo, para que den fruto. Desde la matriz cristiana, es fundamental tener presentes los contenidos «sobre la fraternidad y la amistad social», de la encíclica del Papa Francisco *Fratelli tutti* (*Hermanos todos*), que invita a amarnos entre todos, más allá del marco geográfico y cultural propio. En la encíclica, se repiensa la dimensión universal de la doctrina evangélica sobre el amor fraterno, se reflexiona sobre un nuevo sueño de fraternidad, abajándose por el hermano y profundizando la parábola del Buen Samaritano (Lc 10,25-37). Asimismo, el pasado día 4 de febrero tuvo lugar la Primera Jornada Internacional de la Fraternidad Humana, declarada por unanimidad en la Asamblea General de las Naciones Unidas el 21 de diciembre de 2020. El Papa Francisco, con el Gran imán Ahmad Al-Tayyeb, y el Secretario general de la ONU, António Guterres, hicieron una llamada a toda la humanidad para construir un presente de paz, a través del encuentro con el otro. Esta Jornada celebrada cada año, renovará ideas y visiones por el crecimiento de la fraternidad universal. En medio del individualismo galopante en el que estábamos instalados, la pandemia ha ayudado a hacer renacer el deseo auténtico de fraternidad y de solidaridad perdurables.

El Papa Francisco remarca que «hoy la fraternidad es la nueva frontera de la humanidad. La fraternidad humana, por encima de países o de religiones, es el desafío de nuestro siglo. Es respetando nuestras culturas y tradiciones diferentes, nuestras ciudadanías diferentes, como se construye la fraternidad». Porque «o somos hermanos, o nos destruimos», no hay tiempo para la indiferencia. La triple crisis sanitaria, económica y ecológica que sacude el planeta sólo puede superarse trabajando juntos y amándonos. Es el desafío de nuestro tiempo. En nuestra andadura hacia la Pascua, lo más fundamental es valorar que cada persona es un rostro diferente de la misma humanidad que Dios ama.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Mn. Albert Llanes i Vives reposa en la Pau de Crist

El dia 17 de gener va morir a la Residència Maria Reina de Barcelona Mn. Albert Llanes i Vives, als 92 anys d'edat i 67 de ministeri presbiteral.

La missa exequial va tenir lloc el dia 19 de gener a l'església parroquial de la Sant Jaume de Querol, i fou presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrada pel Vicari general, Mn. Navarri; pel Vicari de l'Opus Dei a Catalunya, Mn. Ignasi Font; pel Rector de la Parròquia, Mn. Emili Villegas; i per diversos preveres amics de Mn. Llanes. Hi assistí la Il·lma. Alcaldessa de Querol, M. Immaculada Constans, que al final de la missa exequial llegí unes paraules

sentides i elogioses de reconeixement a Mn. Albert; i la Parròquia de Sant Cebrià de Barcelona envià un missatge de condol per la relació mantinguda des de Fustanyà. Hi foren present el Director de Vall de Núria, la Superiora de la Residència Maria Reina i el matrimoni Francesc Guerrero i Rosa Torrelles que l'han acompanyat i ajudat durant molts anys.

A l'homília, l'Arquebisbe Joan-Enric remarcà com Mn. Albert havia estat «perseverant» des de ben petit en l'amor i el seguiment del Crist, fidel i confiat que «res no ens podrà separar mai de l'amor de Déu revelat en el Crist» que intercedeix per tots, i ara, mort i res-

suscitat, ho fa per la salvació eterna del qui exercí quasi la totalitat del seu llarg ministeri sacerdotal a Querol i altres poblets de la Vall de Ribes (52 anys!). Ho compaginà molts anys amb la direcció espiritual i la confessió a l'Escola Xaloc de l'Hospitalet de Llobregat entre setmana. I des de feia 30 anys a la Residència Maria Reina, on s'ha esdevingut la seva mort sobtada el 17 de gener, ben acollit per les RR. Serventes de Jesús de la Caritat.

Mn. Albert Llanes i Vives va néixer a Bellver de Sió el 29 d'abril de 1928. Cursà els estudis de Filosofia i Teologia al Seminari Diocesà d'Urgell i fou ordenat de prevere el 12 de juny de 1953.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

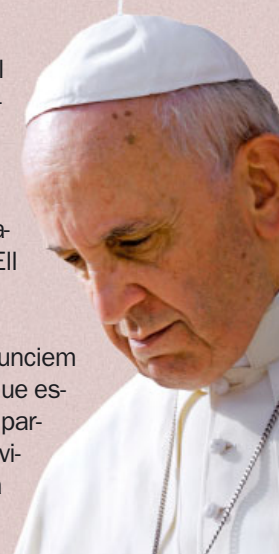

@Pontifex: «La Terra i els pobres necessiten amb urgència una economia saludable i un desenvolupament sostenible. Per això estem cridats a revisar els nostres esquemes mentals i morals, perquè siguin conformes als manaments de Déu i a les exigències del bé comú» (19 de novembre).

@Pontifex: «Tots els nens necessiten ser acollits i defensats, ajudats i protegits, des del si matern» (20 de novembre).

@Pontifex: «Abans de lliurar-nos el seu amor en la creu, Jesús ens deixa les seves últimes voluntats. Ens diu que el bé que fem a un dels seus germans més petits —famolencs, assedegats, estrangers, pobres, malalts, empresonats— li ho fem a Ell (Mt 25,37-40)» (22 de novembre).

@Pontifex: «Estimats joves, no renunciem als grans somnis. El Senyor no vol que estremem els horitzons, no ens vol apartats al marge de la vida, sinó en moviment cap a metes altes, amb alegria i audàcia» (22 de novembre).

Reunió del Patronat de la Fundació Museu Diocesà d'Urgell i licitació d'obres

El dia 1 de febrer de 2021 a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell va tenir lloc la reunió ordinària de la Fundació Museu Diocesà d'Urgell presidida pel President del Patronat, Mons. Joan-Enric Vives, i a la qual van assistir la totalitat dels patrons.

A la reunió es va aprovar l'adjudicació de les obres i subministrament del projecte per a la reforma i museïtzació de la Capella de la Pietat del Mu-

seu Diocesà d'Urgell, segons la proposta presentada per la Mesa de contractació, un cop valorades les ofertes presentades d'acord amb el plec de clàusules administratives particulars. Es van adjudicar quatre grans lots: construcció, instal·lacions elèctriques, museografia i equips interactius. Està previst que un cop les empreses guanyadores presentin la documentació exigida, les obres de reforma s'iniciïn el pròxim mes de març.

Visita de la Presidenta delegada del Patronat de la Fundació Privada Clara Rabassa

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra va rebre, el dia 1 de febrer de 2021 al Palau episcopal de La Seu d'Urgell, la Sra. Eloisa Ortega i Montsant, Presidenta delegada i representant del Bisbe d'Urgell en el Patronat de la Fundació Privada Clara Rabassa, dedicada a l'atenció de persones grans i situada a Andorra la Vella.

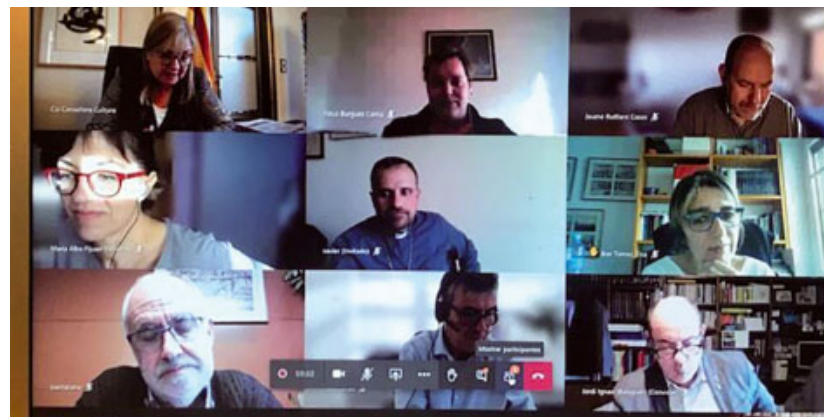
La Sra. Eloisa Ortega i Montsant va informar al Copríncep de la situació de la Residència Clara Rabassa des de l'inici de la pandèmia del coronavirus Sars-CoV-2 i de les recents novetats com la vacunació dels residents i personal sanitari entre altres informacions. Fins al moment present, la gestió de la pandèmia a la Residència Clara Rabassa ha estat molt acurada

i tots els residents i les famílies aprofiten les mesures activades per prevenir cap contagi. L'Arquebisbe ha felicitat el Patronat, la Directora i tots els treballadors, així com ha enviat un missatge de confort i esperança per als residents amb una benedicció episcopal.

Reunió de la Comissió institucional de la Xarxa de Museus de les Terres de Lleida i Aran

El dia 2 de febrer, i de forma online, es va reunir la Comissió institucional de la Xarxa de Museus de les Terres de Lleida i Aran, presidida per la Consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya, l'Hble. Sra. Àngels Ponsa i Roca. Aquesta vegada hi va poder assistir l'Arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, com a President de la Fundació del Museu Diocesà d'Urgell, i també la Delegada diocesana per al Patrimoni, Sra. Clara Arbués. La reunió també va comptar amb la presència de la Vicepresidenta segona de la Diputació de Lleida, Estefania Rufach; la Directora general de Patrimoni Cultural

de la Generalitat de Catalunya, Elsa Ibar; i els alcaldes i titulars dels equipaments museístics.

La Xarxa territorial de Museus de les Terres de Lleida i Aran va aprovar el seu Pla Operatiu Anual de 2021, a

més de fer balanç de l'activitat duta a terme al llarg del passat 2020 i de fer efectiva la incorporació a la xarxa del Museu Hidroelèctric de Capdella, situat a la Vall Fosca, amb la qual cosa passen a ser 12 els museus que conformen la Xarxa.

En finalitzar la reunió de la comissió, l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i el Bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, van manifestar el seu suport al Bisbat de Lleida, davant el litigi de les obres de la Franja, defensant la unitat de la col·lecció del Museu de Lleida, Diocesà i Comarcal, i demanant que es pugui arribar a un acord que substitueixi els litigis.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [1Pe 5,1-4 / SI 22 / Mt 16, 13-19]. Càtedra de Sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. IV; santa Margarida de Cortona, religiosa; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / SI 33 / Mt 6,7-15]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata

Rafaela d'Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / SI 50 / Lc 11,29-32]. Sant Modest (s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí.

25. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / SI 137 / Mt 7,7-12]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè;

sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / SI 129 / Mt 5,20-26]. *Sant Feliu de Llobregat*: santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP). Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza.

27. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / SI 118 / Mt 5,43-48]. Sant Gabriel de la Doloro-

sa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); santa Honorina, vg.

28. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 22,1-2. 9a.10-13.15-18 / SI 115 / Rm 8,31b-34 / Mc 9,2-10]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Sarapió, mr.

Diumenge I de Quaresma (B)

COMENTARI

«Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova»

nicíem un temps nou, el temps de Quaresma que és sobretot preparació per a la gran celebració de la mort i resurrecció del Senyor. Pere a la segona lectura ens recorda: *Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida.* Això és el que celebrem per Setmana santa però també al llarg de tot l'any. I Pere fa referència a *l'aigua del diluvi que prefigurava el baptisme que ara us salva i que consisteix a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist.*

La primera lectura recorda, la primera aliança de Déu, precisament amb Noè, després del diluvi. És una aliança que assegura la vida sobre la terra per sempre més: *La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi; no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.* I l'aliança es fa *entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres.* És una aliança amb tots els éssers vius que Déu ha creat. Pere també ha recordat aquells *que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava.*

A l'Evangeli trobem, per una banda, els *quaranta dies de desert* viscuts per Jesús. El desert és el lloc per trobar-se amb Déu, per orientar la pròpia vida. Evidentment a nosaltres ens recorden els quaranta dies de la Quaresma, de preparació per al gran misteri de la mort i resurrecció del Senyor. I les primeres paraules del Senyor són molt clares: *Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.* Aquesta bona nova és sobretot la salvació, la victòria sobre el mal i la mort. Jesús ha vençut les temptacions: *Vivia entre animals feréstecs i l'alimentaven els àngels.* Les lectures ens conviden, doncs, a la conversió davant la gran bona notícia d'un Déu que venç el mal i anuncia l'arribada del Regne, de l'amor de Déu. Però ens cal la conversió, el canvi de vida, vèncer totes els nostres temptacions d'orgull, de poder, de riquesa, d'idolatria.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 9,8-15)

Déu digué a Noè i als seus fills: «Jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i feréstecs que han sortit de l'arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meua: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.» Déu digué: «El signe d'aliança que poso entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *Tot el vostre obrar, Senyor, és fruit d'amor fidel per als qui guarden la vostra aliança.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, / instruiu-me, perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, / de la vostra pietat i de l'amor que heu guardat des de sempre, / compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils amb la seva justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,18-22)

Estimats:

Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l'arca. En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones, vuit en total, i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist, que se n'anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics i està a la dreta de Déu.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,12-15)

En aquell temps, l'Esperit empenyé Jesús cap al desert, on passà quaranta dies temptat per Satanàs. Vivia entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels. Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la bona nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.»

▶ Lectura del libro del Génesis (Gén 9,8-15)

Dios dijo a Noé y a sus hijos: «Yo establezco mi alianza con vosotros y con vuestros descendientes, con todos los animales que os acompañan, aves, ganados y fieras, con todos los que salieron del arca y ahora viven en la tierra. Establezco, pues, mi alianza con vosotros: el diluvio no volverá a destruir criatura alguna ni habrá otro diluvio que devaste la tierra.»

Y Dios añadió: «Esta es la señal de la alianza que establezco con vosotros y con todo lo que vive con vosotros, para todas las generaciones: pondré mi arco en el cielo, como señal de mi alianza con la tierra. Cuando traiga nubes sobre la tierra, aparecerá en las nubes el arco y recordaré mi alianza con vosotros y con todos los animales, y el diluvio no volverá a destruir a los vivientes.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Tus sendas, Señor, son misericordia y lealtad para los que guardan tu alianza.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,18-22)

Queridos hermanos: Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne, pero vivificado en el Espíritu; en el espíritu fue a predicar incluso a los espíritus en prisión, a los desobedientes en otro tiempo, cuando la paciencia de Dios aguardaba, en los días de Noé, a que se construyera el arca, para que unos pocos, es decir, ocho personas, se salvaran por medio del agua. Aquello era también un símbolo del bautismo que actualmente os está salvando, que no es purificación de una mancha física, sino petición a Dios de una buena conciencia, por la resurrección de Jesucristo, el cual fue al cielo, está sentado a la derecha de Dios y tiene a su disposición ángeles, potestades y poderes.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,12-15)

En aquel tiempo, el Espíritu empujó a Jesús al desierto. Se quedó en el desierto cuarenta días, siendo tentado por Satanàs; vivía con las fieras y los ángeles lo servían. Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio.»